

tronenmicroscop. Toch is er in de zo goed als hele laag vitrodentine onder een dunne doorschijnende laag, een gebied waar te nemen met talloze parallel lopende streepjes (Afb. 24). Zou dit de doorsnede van de parallel gevezelde laag kunnen zijn? Al met al blijken de fragiele tanden van de Hexanchidae een succesvolle constructie te zijn, want deze haaien behoren tot één van oudste nog levende families.

Dankwoord

Dank aan de heer Hans de Kruyk voor het vervaardigen van het besproken slijpplaatje en aan de heer David Ward (UK) die vele jaren geleden de schrijver heeft geholpen met de positiebepaling op de kaken van de hierboven beschreven tanden. De foto's zijn, tenzij anders vermeld, van de schrijver.

Literatuur

Antunes, M.T. en S. Jonet, 1971. Requins de L' Helvetien superieur et du Tortonien

de Lisbonne. Revista da Faculdade de Ciencias, Serie C, vol 16.

Bass, A.J., J.D. D' Aubrey en N. Kistnasamy, 1975. Sharks of the East Cost of Southern Africa. Oceanographic Research Institute no. 43.

Bigelow, H.B. en W.C. Schroeder, 1948. Fishes of the Western North Atlantic, part one: Lancets, Cyclostomes, Sharks. Memoir Sears Foundation for Marine Research.

Capetta, H., 1987. Chondrichtyes II. Mesozoic and Cenozoic Elasmobranchii. Gustav Fisher Verlag. Stuttgart. New York.

Hovestadt, D.C. en M. Hovestadt-Euler, 1993. The vascularization system in teeth of Selachii. Belgian Geological Survey, Professional Paper, 264: Elasmobranchs et Stratigraphie, pag. 241-258.

Kemp, N.R., 1978. Detailed comparisons of the dentitions of extant hexanchid sharks and Tertiary hexanchid teeth from South

Australia and Victoria, Australia, Mem. Nat. Mus. Victoria, 39, pag. 61-83.

Nolf, D., 1986. Haaie-en Roggetanden uit het Tertiair van België Vermogen van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen.

Reif, W.E., 1973a. Morphologie und Skulptur van Haifisch-Zahnkronen, N. Jb. Geol. Paläont. Abh., 143, pag. 39-55.

Reif, W.E., 1973b. Morphologie und Ultrastruktur des Hai-'Schmelzes', Zool. Scr., 2, pag. 231-250.

Reif, W.E., 1977. Tooth enameloid as a Taxonomic Criterion:1. A new euselachian shark from the Rhaetic-Liassic boundary, N. Jb. Geol. Paläont. Mh. 9, pag. 565-576.

Reif, W.E., 1978. Tooth enameloid as a taxonomic criterion 2. Is 'Dalatias' bartonensis Sykes, 1971 (Triassic, England) a squalomorphic shark? N.Jb.Geol. Paläont. Mh. (1): 42-58.

Boekbespreking

John Jagt

J.W.M. Jagt, Natuurhistorisch Museum Maastricht, e-mail: john.jagt@maastricht.nl

Reich, M. & Frenzel, P. (2002). Die Fauna und Flora der Rügener Schreibkreide (Maastrichtium, Ostsee). – Archiv für Geschieforschung, 3(2/4): 73-284, 9 figs, 2 tabs, 55 pls. Hamburg (SSN 0936-2967). Te bestellen (prijs onbekend) bij: Dr. R. Schallreuter, c/o Archiv für Geschieforschung, Geologisch-paläontologisch Institut der Universität Hamburg, Bundesstr. 55, D-20146 Hamburg, tel. + 49-40-42838 4990; email: schallreuter@geowiss.uni-hamburg.de

Na de val van de 'Muur' nu ruim tien jaar geleden, is het eiland Rügen vooral in de belangstelling komen te staan van geologen en paleontologen in het 'westen'. En dat mag ook wel. De krijtkliffen, eigenlijk door gletsjers flink onder handen genomen en deels verplaatste kalksteenmassa's, kunnen met die van het dichtbijgelegen Deense eiland Moen wedijveren. De kalkstenen zijn van Vroeg-Maastrichtien ouderdom, een slordige 71-69 miljoen jaar oud dus. Hun fossielinhoud is weergaloos te noemen, en behelst alles van het kleinste plant-aardige en dierlijke plankton (nannofossielen, dinoflagellaten) tot zelfs mosasauriërs, hoewel vertegenwoordigers van deze laatste groep wel uitermate zeldzaam zijn. Dit alles is nu door Reich & Frenzel in een handzaam gidsje samengevat, met een korte inleiding bij elke fossielgroep, naamlijsten van alle tot nu toe beschreven soorten in elke groep, en af-

beeldingen (SEM of kleinbeeld-opnames) van de meest voorkomende of meest typische soorten. Alles wordt besloten door een zeer uitgebreide literatuurlijst (hebben de auteurs dan helemaal niets vergeten?) en een index op soortnaam, die echter geen pagina- en/of afbeeldingsnummer geeft.

De kwaliteit van de afbeeldingen varieert; SEM opnames van dinoflagellaten en foraminiferen zijn uit de kunst, maar foto's van grotere fossielen missen hier en daar contrast en de vergrotingsfactor verschilt sterk. Ik heb de indruk dat de meerderheid van de afgebeelde fossielen juist is gedetermineerd, maar heb ook een aantal missers gezien, bv. Pl. 20 (absoluut géén *Spyridoceramus tegulatus*), Pl. 30, fig. 4 (dit is *Brachylepas fallax*), Pl. 34, fig. 4 (géén *Ancistrocrania parisiensis* maar eerder *Crania antiqua* of *C. craniolaris*), en Pl. 34, fig. 7 (niet

Discina sp. maar *Discinisca sp.*). Dit zijn echter kleinigheden, die inherent zijn aan dit soort publicaties. Bij die veelheid aan namen is dit ook begrijpelijk. Lovenswaardig is dat de auteurs van de kleinere, bij de doorsnee-verzamelaar slecht bekende, groepen ook een behoorlijke diversiteit illustreren, bijvoorbeeld huidschubben van haaien. Daar moet dus eens op worden gelet.

De overlap met het Krijtgebied van Maastricht en Luik is gering – slechts een klein aantal soorten komt in beide gebieden voor. Dat maakt echter het nut van deze gids voor niet-professionele paleontologen er niet minder op; met name voor Denemarken-gangers (Stevens Klint, Moen) is er genoeg in te vinden.

Kortom een prijzenswaardig overzicht dat navolging en een grote verspreiding verdient.